Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

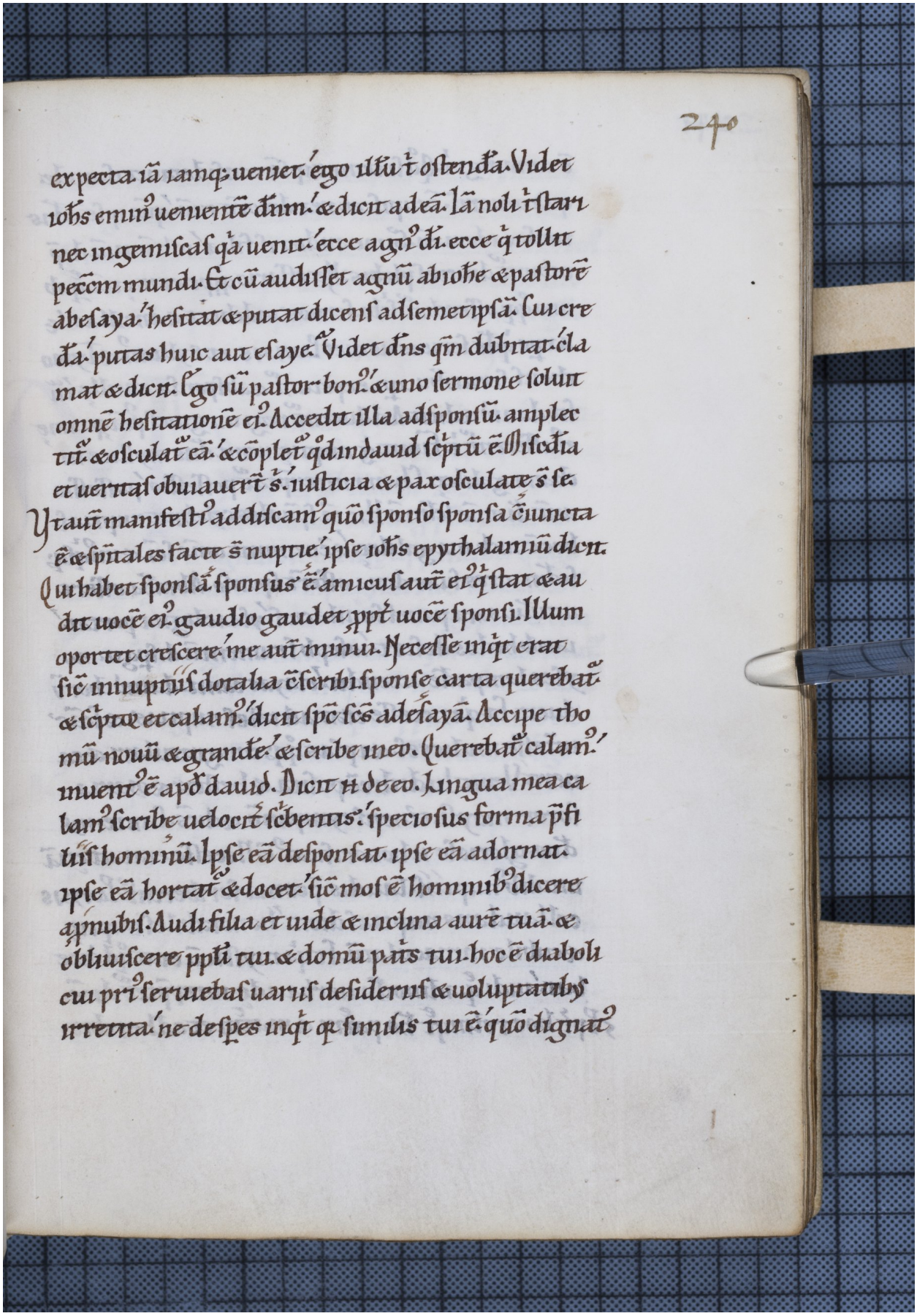

240

expecta. ia iamq; uenier. ego illu ostenda. Videt
iohs emin uenientē dnm. & dicit adea. la noli istari
nec ingemiscas qa uenit. ecce agn di. ecce q tollit
pccm mundi. Et cū audisset agnū ab iohe & pastorē
abesaya. hesitat & putat dicens adsemet ipsa. Cui cre
da. putas huic aut esaye. Videt dns qm dubitat. cla
mat & dicit. Ego sū pastor bon. & uno sermone solui
omnē hesitationē ei. Accedit illa adsponsū. amplec
tit. & osculat eā. & cōplet qd in dauid scptū ē. Misericdia
et ueritas obuiauerūt s. iustitia & pax osculate s se.
Y trau manifesti addiscam quō sponso sponsa cōiuncta
ē & spūales facte s nuptie. ipse iohs epythalamiū dicit.
Qui habet sponsā sponsus ē. amicus aut ei q stat & au
dit uocē ei. gaudio gaudet ppt uocē sponsi. Illum
oportet crescere. me aut minui. Necesse inqt erat
sic innuptiis dotalia cscribi sponse carta querebat
& scptre et calam. dicit spc scs adesayā. Accipe tbo
mū nouū & grande. & scribe meo. Querebat calam.
inuent ē apd dauid. Dicit it de eo. Lingua mea ca
lam scribe uelocit scribentis. Speciosus forma pfi
lius hominū. Ipse eā desponsat. ipse eā adornat.
ipse eā hortat & docet. sic mos ē hominib dicere
a nubis. Audi filia et uide & inclina aurē tuā. &
obliuiscere ppli tui. & domū patris tui. hoc ē diaboli
cui pri seruiebas uariis desideriis & uoluptatibs
irretita. ne despes inqt q similis tui ē. quō dignat